

KSIĘGOWY (2) *ai*

N sg m księgowy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu; poza tym XVIII w. w innym znaczeniu.

Przymiotnik od „księga”; związany z księgami, dotyczący ksiąg; codicillaris, librarius Calep (2) : Librarius, quod ad libros pertinet – Stroczy [lege: stroż (?)] kłiegowy, do kłiag przinależący. Calep 599b, 210b.

Cf KSIĄŻNY, KSIĘŻNY

WG